

CISAC-i resolutsioon nn. „tühja kasseti tasu“ olukorra kohta Eestis

CISAC-i Euroopa Komitee arutas oma 29.aprilli 2014.a. istungil autoritele, esitajatele ja fonogrammitootjatele audiovisuaalsete teoste ja teoste helisalvestiste kopeerimise eest isiklikeks vajadusteks makstava õiglase hüvitise (ehk nn. „tühja kasseti tasu“) olukorda Eestis. Seda tasu on autoritele, esitajatele ja fonogrammitootjatele (edaspidi – õiguste omajad) kogutud ja makstud Eestis juba alates 1996.aastast. Kopeerimist võimaldavate seadmete ja kandjate nimekiri, mille pealt seda hüvitiseks minevat tasu arvutatakse, on püsinud peaaegu muutumatuna süsteemi loomisest saadik. Samas on viimastel aastatel toimunud väga suur muudatus kopeerimistehnoloogias endas – praktiliselt kogu kopeerimine toimub digitaalselt. Analoogtehnoloogiat, mille pealt Eestis peamiselt tasu võetakse, kasutatakse järjest vähem. Kui arvestada, et süsteemi eesmärk on hüvitada õiguste omajatele teose isiklikuks otstarbeks kopeerimine, siis on ilmne, et tehnoloogilisele arengule mittevastavad normid enam selle eesmärgi saavutamist ei taga.

CISAC resolutsiooni eesmärk oligi juhtida Eesti Vabariigi Valitsuse ja Riigikogu tähelepanu asjaolule, et:

- **Eesti peaks kehtivat süsteemi arendama ja arvestama tehnoloogilisi muudatusi ning digitaalse kopeerimisega kaasnevaid uusi võimalusi, et oleks tagatud õiguste omajatele õiglase hüvitise maksmine;**
- **Eesti peaks hoiduma kehtiva süsteemi asendamisest süsteemiga, kus õiguste omajatele makstakse vastav hüvitis riigieelarvest selleks otstarbeks eraldatud vahenditest.**

[Resolution_Private_Copying_Estonia_2014-05-06_EN](#)